

## Føroysk kvæði

Úr savninum hjá Johan Henrik Schrøter frá 1865

### Silvurlín og børnini á foldum

1.

Børnini gráta á foldum,

*Matrori, matrori.*

tað hoyrði móðir undir moldum.

*Turi luri sekk sekk sekk, turi luri gekk gekk  
gekk, turi luri sekk*

2.

Á foldini gráta børnini smá,

tað hoyrði móðir, undir moldini lá.

3.

So sára græt tann yngsti svein,

at tað hoyrði móðir í annan heim.

4.

Silvurlín gongur fyri Mariu blíðu:

"lova mær at vitja børnini míni!"

5.

"Hvussu skalt tú tey funnið fá?

tín hond er følin, tín fót er sár.

6.

Tak tú mínar glógvar

á tínar sáru lógvar.

7.

Og tak tú mín hin búgvín skó

og drag upp á tín sára fót.

8.

Lovi eg tær at ganga heim,

tú vinn ikki livandi manni mein.

9.

Lovi eg tær at ganga,

tú ger ikki leiðina langa.

10.

Verður tú ikki aftur, fyrr um høsnini gala,

sein kemur tú í himiríkis salir!"

11.

Silvurlín tók at ganga,

myrka leið og langa.

12.

Silvurlín vindur fingur í ring:

"statt upp Elin, lat meg inn!"

13.

Elin tók at ræðast,

hon hoyrði tann deyða mæla.

14.

"Tú tarft ekki Elin, ræðast fyrir mér,  
einki ger hesin deyði tær."

15.

Silvurlín inn um dyrnar trein,  
og tekur hon upp tann fagra svein:

16.

Eg legði eftir mér øl og breyð,  
míni börn tey líða hungur og neyð.

17.

Eg legði eftir mér høgindi blá,  
eg meinti, míni börn skuldu hvílt har á.

18.

Eg legði eftir mér stór voksljós,  
men míni börn liggja í myrkum húsi.

19.

Eg legði eftir mér altarabók,  
eg meinti, míni börn skuldu verða klók.

20.

Eg legði eftir mér akur og ong  
og hartil dugandi ungan drong.

21.

Elin verður tú ekki góð við börnini míni,  
eg komi skjótt aftur at vitja tín."

22.

"Fyrr havi eg verið teim stjúkmóðir strið,  
nú skal eg vera teim móðir blíð.

23.

Fyrr havi eg verið teim móðir kald,  
nú skal eg vera teim móðir bald."

24.

"Nú líður at tí, at høsnini gala,  
eg fáir ekki longur við teg talað.

25.

Verði eg ekki aftur, fyrr enn høsnini gala,  
seint komi eg í himiríkis salir."

26.

Silvurlín slóg sína hurð í gátt:  
"far væl Elin, hav góða nátt!"

27.

Vaknaði bóndin, í beinki lá:  
"hví munu míni börn á gólvinum gá?"

28.

"Tí munu tíni börn á gólvinum gá,  
her val Silvurlín at vitja vár."

29.

Bóndin fekk so tunga trá,  
hann sprakk av harmi, sum hann lá.